

Листопад

Еміль Верхарн

Переклад: Микола Терещенко

Листки жалів і туги між полів
В моїх долинах сумно опадають;
Листки жалів і снів, мов журний спів,
В моєму серці падають без слів.

Лахміття хмар встилає
Потворне око невидюще,
І клякне на вітру, що виє дужче й дужче.
Старезне сонце невидюще.

— О, листопад в моїй душі! —

Над вербами у сірих болотах
Серед туману пролітає чорний птах,
І довго чути крик похмурий, непривітний
І без кінця одноманітний.

— О, листопад в моїй душі! —

О, листя, що спадає,
Опадає;
І злива ця бурхлива,
І тужний крик одчаю,
Що душу рве мою без краю!

Джерело: Державне видавництво художньої літератури, Київ, 1946.

Переклад: Микола Терещенко